

hvad de øvrige Hensyn angaar, stønner jeg ikke rettere, end at Flertallet har fyldestgjort dem ved sine Forslag i forskellige Retninger. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Evertsmoes) gjorde sig skyldig i en Misforstaaelse af mine Udtryk. Derjom disse have hørt saaledes, at de have givet ham Anledning dertil, er Feilen jo paa min Side; men jeg tror ikke, at det har været saa. Jeg udtalte om dette Punkt, at jeg var overbevist om, at et stort Antal af de militære Sagkyndige vilde give Flertallet Ret i dets Betragtning af Garnisonsjenseten, og dette fastholder jeg fremdeles, men jeg svævede til som min Opfattelse og som Fruget af den lille Erfaring, jeg har havt, at de Menige, som have ligget til Vintertjeneste, og som derefter møde i Leiren, have vist sig at være ringere end de, der have været hjemsendte om Vinteren og blive gjenindkaldte til Leiren. Ogsaa dette Udtryk fastholder jeg, men selvfølgelig for min egen Regning. Jeg tror ogsaa, at adskillige af dem, der have nogen Erfaring fra de Leirsamlinger, som have fundet Sted, ville have noget Indblik i, hvem det er, der fortrinnsvis anslaar den flette Zone i Udselingerne, om det ikke netop er dem, der medføre en lang Række af, hvad man med et mildt Udtryk kan kalde Uvaner fra Garnisonslivet om Vinteren. Jeg skulde tage meget fejl, om ikke netop ogsaa de militære Autoriteter, der have staaet i Spidsen for Leiren, ville kunne afgive et Vidnesbyrd om, hvad Slags Mandskab det er, der fortrinnsvis fylder Leirens Kachotter. Man har ment, at det fortrinnsvis var Bagttjenesten, som udsævede denne flette Indflydelse, og deri er jeg selvfølgelig enig med de Herrer, der have gjort denne Anskuelse gjældende, men naar man har troet, at Bagttjenesten selv for Kjøbenhavn var indskrænket til et saadant Minimum, at den ikke længere kunde have nogen Betydning for Soldaten, skal jeg dog minde om, hvad Motiverne til Lovforslaget isjor — de samme, paa hvilke det nuværende Forslag hviler — vise, at „denne Bagttjeneste i de senere Aar er særdeles meget indskrænket, saa at det selv i Vintermaanederne kun bliver hver 3die til 4de Dag en Mand kan komme paa Bagt, hvilket paa ingen Maade kan være skadeligt for hans personlige Udvikling.“ Jeg tror, dette Vidnesbyrd er tilstrækkeligt; en Bagttjeneste, hvorved en Mand hver tredje eller fjerde Dag kaldes paa Bagt, er ialtselv efter min Overbevisning fuldstændig tilstrækkelig til at udsøve en særdeles stet Indvirkning paa hans personlige og paa hans militære Udvikling. Forøvrigt gælder det Samme efter min Mening om enhver Art af fortsat Tjeneste, der gaar ud over, hvad der fordres til Mandens egentlige militære Uddannelse. Enhver Tjeneste, der kun gaar ud paa at lære Manden Noget ved Routine, bliver af den Slags Tjeneste, som er trættende og sløvende, og som virker i modsat Retning af en god Udvikling. — Forøvrigt ser man under dette

Afsnit den Mærkelighed, at Mindretallet ikke er enigt indbyrdes. Enkelte ærede Medlemmer have troet at burde stille sig fra de øvrige Medlemmer af Mindretallet, og opstille deres egne Forslag, men de ere derved komne i den samme uheldige Stilling som Flertallet, at de ikke have været i Stand til at kunne drage nogen af de egentlige militære Sagkyndige over paa deres Side. Ikke destomindre have de været ligesaa dristige som Flertallet til at opstille Forslag, for hvilke de ikke have et saadant Vidnesbyrd, men det er selvfølgelig Noget, jeg ikke kan bebrejde dem, thi Enhver søger at gjøre de Anskuelser gjældende, som han anser for at være de rigtige; jeg konstaterer kun Forholdet. Det er langtfra mig at ville gjøre noget Forsøg paa at benytte denne Uenighed i Mindretallet til noget Sprængningsforsøg, til at tildrage enten den ene eller den anden Part, men Uenigheden er ganske vist temmelig vidtgaaende, da den endog udstrækker sig til den ærede Krigsminister, som i dette Afsnit ingenlunde har fundet Anerkjendelse hos Mindretallet. Der er et Forslag, som jeg maa omtale med nogle Ord, og det er Forslaget under Nr. 17, der omhandler en vis Forret for dem, der have opnaaet Færdighed i Skydning. Jeg tilstaar, at jeg nærer den samme Betænkelse overfor et saadant Forslag, som den, der blev udtalt af det ærede Medlem for Dønsø Amts 2den Valgkreds (Corn. Petersen). Jeg forstaar i fuldt Maal hans Betænkelse, men ikke destomindre er der ogsaa overordentligt meget, som kan tale for at støtte en Bevægelse, der desværre ikke synes at have tilstrækkeligt Motiv i den blotte Frivillighed. Ogsaa enkelte Medlemmer af Flertallet have været tilbøjelige til at søge en Ordning, hvorved en eller anden saadan Forret kunde gives, som en Slags Præmie for Dygtighed i Skydning, men jeg har ikke turdet tiltræde et saadant Forslag, og det er ogsaa bortfaldet ved den Ordning, der søges tilveiebragt ved Flertallets Forslag, som det nu foreligger, idet der ikke vil kunne blive Tale om Anvendelsen af en saadan Forret, naar overhovedet al Garnisonsjensete falder bort. Flertallet har derimod paa anden Maade søgt at bringe sin Opfattelse af dette Forhold frem eller sin Tilbøjelighed til at gjøre Noget for at støtte denne Bevægelse, hvis Betydning og gode Mening vi selvfølgelig anerkjende. Hvad Flertallet i denne Henseende har foreslaaet, er allerede behandlet igaar under det Afsnit, som omhandler Landværnet, idet man nemlig har tænkt, at det skulde blive en særlig Opgave for de ved Landværnet ansatte Befalingsmænd at støtte, vejlede og tillige til en vis Grad kontrollere den Bevægelse, som betegnes ved Skyttevesenet. Naar en saadan Ledelse kunde finde Sted, tror man ogsaa, at der kunde bringes noget Fyldigere og Bedre ud af denne Bevægelse, end der for Diebliffet finder Sted, og jeg skal for mit Vedkommende kun beklage, at det synes, som om Bevægelsen ikke er i Fremgang,